

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Între liberali și catolici.

Este un netăgăduit succes al cauzei române, că astăzi toată presa monarhică și o mare parte a presei europene se ocupă de fiascul „călătoriei de împăciuire” a ministrului Hieronymi.

Toate comentariile presei recunosc adecă, că n'a găsit pe Români, care voia să-i împace și că prin urmare pe această cale nu se poate rezolva chestia română, care altcum trebuie rezolvată.

Se înțelege, că presa protegiată de guvernul maghiar, va să zică în prima linie cea jidano-liberală, se silește a încărcă asupra Românilor vina, că nu a putut face nici o treabă mult preventivului ministrului. Așa de pildă cetim în arhivreescul „Neue Freie Presse” următoarele:

„Conducătorii influenți ai Românilor au evitat a se întâlni cu ministrul și inițiativa episcopului Szabó de a se preda aceluia un Memorand în Szabó tot Szabó! Red. „Trib.”, care se conține dorințele Românilor, a fost respinsă din partea Românilor. Atitudinea conducătorilor români arată, că ei nu doresc să se înțeleagă cu guvernul maghiar și că pretenziunile lor sunt de natură de drept public, care, precum a accentuat dl Hieronymi în discursul său din Cojocna, nu pot fi împlinite de nici un guvern maghiar, pentru-că lovește în constituția maghiară. Se pare altfel că și conducătorii români tocmai acum li-s'a umflat creasta, în urma enunțării unor anumiți politicieni ultramontani, care au început a-și face socoteala și cu naționalitățile, și astfel ei așteaptă dela vechii conservatori mai mult decât dela actualul guvern liberal. Se știe că vechii conservatori totdeauna își reduc pretenziunile lor la anul 1847, va să zică la timpul dinaintea uniunii Transilvaniei cu Ungaria. Se vede că conducătorii români nu cunosc în deajuns situația din Ungaria, dacă nu știu că contele Ferdinand Zichy și amicii lui de principii pot să promită multe, dar nu au puterea ca să împlinească promisiunile date naționalităților. Guvernul maghiar va trebui dar să aștepte, până când speranțele Românilor, legate de alianța cu ultramontanii și cu cele din urmă resturi ale vechilor conservatori, se va dovedi înșelătoare. Până atunci problema guvernului va fi, ca să desfacă populația de acele elemente conducătoare, care deoparte cultivă legături irredentiste, ear' de alta își pune speranța într-o lovitură de stat...”

Mai presus de toate este interesant pentru noi, că acest comunicat confirmă știrea dată mai zilele trecute de „Hamburger Nachrichten”, că scopul călătoriei ministrului ar fi să-i desbare pe Români de alianța cu catolicii.

Dacă este adevărat aceasta, apoi fără doar și poate putem constata, că „împăciuratorul” ministru a suferit un dublu fiasco. Căci nu numai nu a „împăcat” pe Români cu politica guvernului, dar' nici n'a putut încerca să-i desbare de alianța ce catolicii au început să le ofere prin graiul conducătorilor lor.

Deocamdată ne mulțumim cu atâta, lăsând guvernul și prietenii săi să mediteze în liniște, pentru-ce Români au făcut atât de supăătorul gol în giurul dlui Hieronymi.

Nu ne îndoim dela început, că presa inspirată din Budapesta va să se motiveze în felul acesta lipsa Românilor dela primirea și bancheturile, prin care dl ministrul a venit să „studieze” chestia română. Nu ne supără dar', că suntem din nou bănuși cu „legăturile noastre irredentiste” și speranța ce am fi punând într-o viitoare „lovitură de stat”. Aceste sunt clișeeuri vechi și atât de banale, încât ne putem dispensa a le mai combate.

Este natural, că dela mințile guvernamentale nu poți aștepta să înțeleagă, sau dacă și înțeleg să recunoască, că Români nu puteau să se poarte altcum față cu dl Hieronymi, decât evitând cu desăvârșire întâlnirea cu d-sa. Prea multă lipsă de dignitate se presupune dela un popor întreg, dacă ministrul, după întecedențele de doi ani încoace, și cu deosebire după discursul său din Cojocna, a așteptat că vre-un Român conștios de naționalitatea sa fi va eși cu ramuri de finic în cale.

Numai sclavii gladiatorii, meniți să moară sfâșiați de fiare sălbaticie întimpinău cu „moriturii te salutant!” pe tiranii lor: popoarele care vor să trăiască și să-și împlinească o chemare istorică, nu se prostern înaintea celui-ce vine să le vestească perirea în numele „ideii de stat”, ci mai virtos se pregătesc la lupta de apărare!...

Pe când dl Hieronymi se miră, că Români nu se grăbesc a-și pleca capul sub toporul maghiar, șeful catolicilor, de care a venit să se desbare, contele Ferdinand Zichy, tocmai publică o

enunțaiune, din care extragem după „Vaterland” următoarele:

„Despre reforma electorală și parlamentului voiu vorbi în curând pe larg, pentru-că acestea sunt postulate ale politicii calme și eminamente maghiare. Cestiunea muncitorilor și a naționalităților nu mai pe calea aceasta poate fi rezolvată. Cea mai nenorocită idee este aspirarea și majorisarea cu forța a naționalităților nemaghiare din patria ungurească. O politică îndrăpată spre viitor numai atunci poate fi sigură în statul ungar, dacă libertatea, civilizația și dezvoltarea acestuia interesează pe toți locuitorii...”

Asemenea cuvinte netăgăduit sunt întimpinate cu mai multă simpatie din partea Românilor, decât „idea de stat” a dlui Hieronymi. Prin urmare dacă catolicii, după repețitele enunțaiuni de felul acesta, se vor apropia cu propuneri concrete de ei, hotărât că înțelegerea se va face cu mult mai ușor decât cu actualul guvern liberal.

Ear' aceasta cu toate-că nu putem nega, că sunt și pretenziuni „de drept public” în programul nostru, cum este autonomia Transilvaniei, pe care de bună-seamă o visează liberalul mai sus citat.

Dar' în cele din urmă, atâta patrioți și atâta Maghiari ca jidano-liberalii de astăzi vor fi și catolicii Ungari și cu deosebire magnații care stau în fruntea lor, și cu toate acestea ei nu se sparie de „pretenziunile noastre de drept public”. Nu s'a spăriat mai anii trecuți nici dl Ludovic Mocsáry, care este și mai patriot, și mai maghiar, și căruia Români i-au arătat toate simpatiele, îndată-ce a arătat că recunoaște nedreptățile ce ni-se fac.

Nu va fi dar' lucru tocmai așa de nepatriotic a pretinde autonomia Transilvaniei ca o garanție a drepturilor ce reclamăm, și prin urmare nu credem, că Români deocamdată vor abandona-o de frica amenințărilor dlui Hieronymi.

Dar', zic liberalii, catolicii nu vor pute să împlinească promisiunile ce fac Românilor, și prin urmare guvernul va aștepta până când Români vor înțelege aceasta și apoi vor deveni mai accesibili pentru planurile „liberale”.

Aceasta e treaba guvernului. Adevărat, că privind peste harta Ungariei și numărând pe catolici și pe membrii diferitelor naționalități, putem și să ne îndoim de exactitatea socoteții liberalilor.

Dar' cum am zis, aceasta pe ei îi privește; aștepte sau nu aștepte până

când Români dela ei își vor aștepta mântuirea.

Acuma constatăm numai, că dacă contele Ferdinand Zichy ar afla de bine să întreprindă o călătorie prin Ardeal, sigur ar avea mai puține cuvinte de a se plânge de primirea Românilor, decum are dl ministru Carol Hieronymi.

„Budapester Tagblatt” dela 23 Iulie constată din nou fiascul călătoriei ministeriale în Ardeal; spune că astfel de călătorii, care pretind a iniția o eră nouă, trebuie să se facă după-ce rezultatul lor este asigurat. Maghiarii nu au știrbit cu acest fiasco numai vaza statului, dar' s'au făcut și ridicoli.

O interpelare în Bistrița. În ședința dela 15 Iulie a orașului, preotul Budaker a interelat pe president: 1. dacă-i este cunoscut, că limba internă a poliției este cea maghiară, deși limba protocolară a orașului e cea germană? 2. Dacă-i e cunoscut, că cu cetățeni germani se iau și protocoale maghiare, deși ei nu voesc și nici nu știu ungurește? 3. și știe primarul la al cui ordin s'a introdus acest ilegal mod de a lucra al poliției?

În curând deci vom asculta și dela acest loc condamnarea acelor prea zeloși funcționari, care se socotesc herolzi ai maghiarizării fără de considerare la legi.

Demisia lui Kálnoky. Toate foile maghiare scriu după „Montags-Revue”, că ministrul de externe comun, Kálnoky își va da demisia îndată după-ce delegațiunea își va sfârși ședințele. Demisia lui Kálnoky se zice, că ar fi în legătură cu ținuta lui, pe timpul votării proiectelor bisericești în casa magnaților.

Hieronymi și Sașii.

(Coresp. part. a „Tribunei”.)

Bistrița, 22 Iulie 1894.

Colegii mei maghiari aduc mari laude Sașilor pentru chipul cum au primit pe ministrul Hieronymi. Ear' pe Români bistrițeni îi osândesc rău, pentru-că au stat de parte dela ori-ce festivitate.

Eu voiu observa numai atât, că dintre cei care au iluminat ieri-seară casele și au arborat steaguri în onoarea ministrului, am putut culege următoarele nume: Isac Isac, Herzberg, Sajovics, traficanțul Mendel Löbel, David Breher, Rubin Breher, Marcus Zenesib, Susse Rohrlieh, Armin Goldstein, Ionathan Kimmelman, Hers Scharfstein, — care după

cum dau cu socoteala nu sunt Sași. A iluminat de asemeni posta, gendarmeria, inspectorul de școale, „főorvos”-ul Nussbecher, „Ipargylet”, primăria, „polgári iskola”, tribunalul și comitatul.

La gară, care era împodobită, ministrul a fost primit de un comitet, în care erau Eduarg Lani, Daniel Cialner, preoții săsești, protonotarul și 2 proto-pretori. În acest comitet erau aleși și Dr. Ciuta, Dr. Tripcon (advocați) și protopopul Silași. Nici unul n'a eșit însă într-un timp înarare.

Probabil, că din cauza absențării pretutindenii (până aci) a Românilor, ministrul a renunțat să meargă la Năsăud.

La descinderea în hotel Salling, n'am auzit nici un „hoch”, ci numai un „zareg” (zurück) al poliștilului, care făcea (dis-)ordinea. Îndată după sosire s'a dat o serată la vicispantul gróf Lázár. Au participat 35 persoane.

Azi la 10 ministrul a primit delegațiunile. Și anume clerul catolic, condus de protopopul Déceei, despre care se zice că e de origine română. Preotul sas dl Budaker într-o vorbire germană a spus, că Sașii păstrându-și limba maternă, își dau silință a crește fii credincioși patriei. Mulțumește guvernului că nu pune greutăți în calea lucrărilor ce se rezolvă de către Universitatea săsească. Deasemeni mulțumește pentru întărirea repede a episcopului săsesc.

În răspunsul său ministrul de interne spune, că guvernul va observa și are în vedere totdeauna drepturile înscrise în lege ale naționalităților. Zice că în mijlocul agitărilor mai ales trebuie să căutăm cu toții în punctele de desbinare, ci pe cele care ne apropie.

Răspunzând preotului reformat Balázs, care a ținut o vorbire rășboinică, spunând că biserica reformată va continua să lupte voinicește pentru naționalitatea maghiară, amenințată de „ultraștiți”, ministrul Hieronymi a zis: „Suntem în ajunul unor vremuri primejdiioase. Nu prin arme și vărsare de sânge vrem însă a depărta primejdia; astfel amăm în numai nemulțumirile și amărăciunea, ear' nicidecât n'am ajunge paceadorită. Ear' d-voastră veți face serviciul țerii nu ascuțind încă lucrurile, întezind lupta, ci domolind, ușurând situația încordată”.

Griful Lázár, vicispán, a mulțumit apoi ministrului pentru inițiativa ce a luat de a împăca naționalitățile.

A urmat banchetul, dat în sala hotelului Salling.

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Copiii.

Ea nu trecuse încă de treisprezece și el abia avea cincisprezece ani.

Nu erau frați, și totuși laolaltă îi vedeai întotdeauna. Se jucau, se plimbau și adese-ori se certau laolaltă.

Era șubralnică și era puțin cochetă, ca toate fetele în etatea ei.

Tatăl se mușea ea o iubise mai tare, căci, semăna cu mama-sa, era prototipul ei. Și ea ținea mult la iubirea tatălui său.

Mai avuse încă două surori, amândouă mai în etate, și ea de frumoase.

El le era prieten la toate trei, le făcea petrecere, le făcea pe plac la toate trei. Bucuros le servia în tot momentul. Era voios când se plimba cu ele, dar' era cu ceva mai mult, era fericit când se plimba cu cea mai mică.

Se uita în ochii ei frumoși și sângele i-se urca în cap, o prindea de mână și un curent electric îi trecu prin trup...

Dar' el nu-și dădea seamă de nimic ce se întâmpla cu el, era vesel, era nebun de bucurie...

Laolaltă îi vedeai întotdeauna. Alergau în grădină pe întrecute după gândaci de pământ și după fluturi, până-ce osteniți se puneau să șadă pe pașiștea moale. El îi făcea și ea rîdea, rîdea cu hohot.

O, și cât era de frumoasă când rîdea! Rîsul ei drăgălaș făcuse-i vibreze toți nervii din el.

Mai apoi se lăsa pe brațele lui și capul i-și-l răzuma de pieptul lui. El îi despletise părul. Buclele-i aurii îi sburau în aer și-i atingeau fața băiatului.

Ea stătea tăcută și el tresăria. Dar' nu-și dădea seamă de nimic, era vesel, era nebun de bucurie...

Își scoase cărțile și giuvaerele din dulap. Și cu câtă mândrie i-le arăta lui, cu deosebire o brățară frumoasă de mărgean ce i-a donat-o tatăl său, și cartea cea frumoasă de rugăciuni, legată în plus cu o cruce mitică de argint.

El se uita la toate. La brățară, la petelele de catifea, la cartea și la chipurile sfinte din ea.

Povestiau, glumiau, și rîdeau laolaltă. Mai apoi se puneau să cetească amândoi din o carte, și fețele lor din întâmplare se atinseseră deabia. El a simțit o căldură arzătoare la obraji...

Dar' nu-și dădea seamă de nimic ce se întâmpla în el, era vesel, era nebun de bucurie...

Ea se puse la pian și el cânta din flaută. Cântau din „Traviatta”.

Soarele tocmai apunea. Razele-i ultime tremurau pe deriele de crepe.

De jumătate era întunec în chilie. El stătea la spatele ei și se uita peste umerii ei la note.

Clapele dela pian par'că se topiau sub degetele ei, așa de repede mișca cu ele.

Mirosul fin de chorylopolis ce se răspândia în chilie, semiumbra asfințitului de soare și acordurile molatice îi atinsu curios.

Ea sare de lângă pian și el se pune lângă ea pe o sofa rotundă.

Povestesc, glumesc, rid împreună.

Ea se lasă de spatele „fotoliului” moale, el se ridică și-i sărută fața cu drag.

Ea zimbi drăgălaș și el începuse să înroșească.

Dar' nu-și dădea seamă de ce se întâmpla cu el, era vesel, era nebun de bucurie...

Feriile se finiră. Trebuia să plece, Victor la Blaj, Paulina la Sibiu — ambii în internat.

Numai azi mai pot fi laolaltă, căci Paulina pleacă de cu zori.

Se duc în grădină, se plimbă pe cărările înguste.

Ea se pune pe o bancă și el rupe trandafiri. Cărduri de rîndunele sburau în aer.

Se oprește înaintea ei și-i dă un trandafir. Ea i-l pune în piept și — apoi pleacă mai departe ținându-se de mână.

Laolaltă au fost până seara târziu, se jucau, se plimbau laolaltă, povestiau, glumiau și rîdeau.

— Sărutați-vă! — i-a zis mama ei, când se despărțise.

S'au sărutat. Ea zimbi drăgălaș și el se înroși din nou.

Dar' nu-și putea da seamă de nimic ce se întâmpla cu el, era vesel, era nebun de bucurie...

El avea să plece peste trei zile.

Aștepta cu dor, aștepta să plece, căci îi era urta pe acasă. Cugeta că de acolo va fi mai aproape de Paulina.

Încă în ziua, când ea plecase, îi scrisese o epistolă.

I-a scris mult, dar' numai lucruri copilărești, nebunii i-a scris.

Și când îi adresă plicul, când scrisese numele ei — Paulina, se simțea fericit; pieptul i-se înălța și fața îi strălucia de bucurie.

Lipi plicul și se uită lung la adresă, apoi se duse la postă.

Puse epistola în cutia de pe zid și stătu lung înaintea ei, par'că voia să o scoată earăși. I-se părea, că îi lipsește ceva, dacă nu poate să privească drăgălașul ei nume.

Pe drum cătră casă la ea gândia mereu. Cum s'ar primbla laolaltă prin grădină. El i-ar rupe trandafiri și ea i-și-ar pune în păr. Ce frumos i-se șede cu trandafiri în păr!

La ea și numai la ea se cugeta... și apoi rîdea voios.

Dar' nu-și putea da seamă de nimic ce se întâmpla în el, era vesel, era nebun de bucurie...

Laolaltă-s earăși.

Ea cu părul lăsat pe spate aleargă pe cărările strimte și el rupe trandafiri. Se așează pe pașiștea moale strînși deolaltă, apoi povestesc. Ea îi vorbește de o prietenă a ei, cea mai frumoasă și cea mai cochetă fată din internat. Studenții dela „liceu” erau amoresați de ea de-ardul. Pe fiecare zi primia dela ei epistole și le scria și ea, dar' amoresată nu

era. Își rîdea de ei. Celelalte fete o admirau și îi învidiau „aventurile”.

Și el îi povestea. Îi povestea de un amic al lui. Lungă olaltă ședea în școală, laolaltă se plimbau și împreună „faceau” la poezii. Pe fiecare zi făceau câte una.

Își scoase o cârtică din buzunar, — poeziile lui. I-le arătară ei, apoi le cetiau împreună. Cele mai multe erau „Cătră Ea”.

El le cetia cu pathos și ea le asculta atentă, apoi priviau ambii în cârtică și fețele lor se atinseseră deabia. El a simțit o căldură arzătoare la obraji... și a simțit că o iubește. Începu să înțeleagă de ce când se uită la ochii ei frumoși sângele se suia în cap, și un curent electric îi trece prin trup când o prindea de mână...

Ea se puse la pian și el cânta din flaută. Cântau din „Traviatta”.

Soarele apunea tocmai. Ultimele-i raze tremurau resfrante pe derielele de crepe.

De jumătate era întunec în chilie. El stătu la spatele ei și se uită peste umerii ei la note.

Clapele dela pian par'că se topiau sub degetele ei, așa de repede mișca cu ele. Mirosul fin de chorylopolis, semiumbra asfințitului de soare și acordurile molatice îi atinseseră curios.

Ea sare de lângă pian și el se pune lângă ea pe o sofa rotundă apoi povestesc, glumesc, rid împreună.

Ea se lasă de spatele fotoliului moale, el se ridică și îi sărută fața cu drag.

Seria toastelor a început-o vicișpanul Lázár.

Protonotarul Kuales a vorbit într-o ungurească teribilă. Ceilalți Sași, anume Fluger, Budaker și Kramer au vorbit nemțește. Budaker a spus că uestia naționalităților este călcăiul achilian al statului ungar. Dela rezolvarea ei depinde puterea țerii. Kramer a accentuat binefacerile uniunii, pe care atunci când s'a creat, mulți n'au înțeles-o. Azi însă toți. Sașii recunosc că acest moment al vieții publice din statul ungar a fost un *pas fericit*.

Răspunzând toastului primarului, ministrul de interne Hieronymi a zis între altele: „Cestia naționalităților nu este o simplă și singură cestie, ci o cestie complicată, care în fiecare provincie ia alt caracter. Toate aceste părți au însă o însușire comună, că adevă: cu cât se va vorbi și scrie mai puțin despre dîsele, cu atât mai bine.

„Aici numai faptele o s'ajute.”

Hieronymi în Turda.

Turda, 23 Iulie 1894.

(Plecarea din Bistrița. — Primiriile festive ale Sașilor. — Ajungerea aici. — Serata. — Delegațiunile. — Banchetul.)

Însoțit la gară de notabilitățile din Bistrița, mai ales funcționarii, ministrul de interne a luat tren separat, care a pornit la orele 2 d. a. spre Turda peste Câmpie (linia Bistrița—Murș-Ludoș). Cu dînsul au venit baronul Jósika Samuel, vicișpanul din Dej Dr. Torma, inginerul-șef Északi, Pápai, secretarul ministrului și ziaristi Rákosi, Kerekcs, Székely, Dr. Sturm (correspondenții foilor „Pester Lloyd” și „Fremdenblatt”), precum și reprezentantul „Tribunei”, pe care de altfel ieri poliția din Bistrița l'a căutat pe capete, denunțat fiind că dînsul ar agita ca Românii să nu se prezente la ministrul.

În realitate însă dl Russu Șirianu a avut numai pretindeni de înregistrat fapte implinite, hotăriri luate de Români în frățească înțelegere. Dl Russu de altfel n'a dat față cu poliția, pentru simplul motiv, că pe când îl căuta în Bistrița, d-sa era în Năsăud, ear' la Bistrița era găzduit la un prieten.

Pe drumul înspre Turda, primire festivă i-s'a făcut ministrului în Lechința-săsească, unde preotul Wohl a ținut un discurs (nemțește), ear' muzica a intonat imnul unguresc. Ministrul a răspuns și dînsul nemțește.

Lume multă s'a mai adunat în Murș-Ludoș. Și aici însă numai Unguri.

În gara dela Turda am sosit seara la orele 9. Ministrul a fost întâmpinat de către fișpanul Bethlen Géza (conte). Nici gara însă, nici orașul n'a fost iluminat, ci un praf enorm era pe străzi. Gara n'a fost decorată. S'a dat și aici o serată obicinuită la fișpanul.

Azi la orele 9 ministrul a primit delegațiunile.

Dintre Români s'au prezentat, sub conducerea profesorului I. Vlasi (din Câmpeni) mai mulți primari și notari, anume din Câmpeni, Albac, Scărișoara, Ponorel, Vidra-de-sus, Săcădate, Neagra și Bistra.

Protopretorul a făcut istoricul suferințelor populațiunii în cauza pășunatului. A arătat cum din moși și strămoși Români de acolo au avut în posesiune

pășunatul, dar' acum de vre-o trei ani, fără multă vorbă, erarul i-a oprit, punând pur și simplu tăblițe la capătul pădurilor și pășunilor, și gloabă mare pe Românii care îndrănesc să mai calce pe locurile lor strămoșești, și căror azi nici în arădănu vrea să le mai dea pășunat. Așa, că dacă nu se va lecul rēul, populația din Munții-Apuseni ori trebuie să peară, ori va lua lumea în cap.

Ministrul a zis, că îndată-ce se va reințoarce acasă, prima grijă ti va fi să le cunească aceste mari nedreptăți.

Țerșii români Simeon Călugăr și Ioan Călugăr, cei bătuți acum e anul până la sânge de către notarul și gendarmii din Micuș, după-ce au istorisit ministrului cruda întemplantă, i-au spus că nici până în ziua de azi gendarmii și notarul n'au fost cu nimic pedepșiți, ci dimpotrivă ei continuă a maltrata poporul. Țeranul Simeon Călugăr îndeezebi, a fost stălcit în băteii. El este de o rară deșteptăciune și frumșeță. Se zice că a făcut ministrului o descriere admirabilă a tuturor ticăloșiilor administrative.

Astfel, când ministrul a observat, că acum îl vede sănătoși și bine la față, Simeon Călugăr a răspuns: „Da, Măria Ta. M'am tâmăduit, însă *tămăduire cu durere*, că se pot întâmpla cu noi în țeara asta astfel de prigoniri!”

Ministrul li-a făgăduit, că va cerceta cauza.

Nicolae Rusu din Poiana a pus plâns contra maltratelor ce a suferit acum de curenți din partea gendarmilor, care l'au legat în fiare, purtându-l zile de-arîndul ferecat, din pricină că a eşit la Ghiriș întru întâmpinarea comitetului național, vrënd, împreună cu satul întreg, să arete iubirea ce o păstrează conducătorilor politici români.

Advocatul Dr. G. Popescu a adus la cunoștința ministrului marile nedreptăți ce au suferit, în cauza segregărilor, Românii din Neagra. Prin diferite uelctiri, nenorocirii sătenii au ajuns de li-s'a luat tot pășunatul, așa că acum sunt peritori de foame.

Și în această cauză ministrul a făgăduit că se va interesa d'aproape.

Protopopul Lugoșanu a intrat la ministrul d'odată cu preotul catolic și reformat. Dînsul n'a ținut nici o vorbire, ci singur preotul catolic a ținut o alocuțiune.

La ora 1 s'a ținut banchetul, Fișpanul a toastat pentru M. S. Monarcul.

Vicișpanul pentru Hieronymi.

În răspunsul seu, ministrul de interne a zis: „Cucerirea de acum o mie de ani azi nu se mai urmează pentru cauze teritoriale ori imitate a statului, ci pentru-ca să păstrăm și dezvoltăm ce avem. Întru păcnică convețuire a naționalităților pe viitor aștept să se lucreze cu succes mai ales pe cale socială. Și anume devenind și dîntro parte și dîntro alta factorii conducători buni patrioți și cu *stăpânire de sine*. . . (jő hazafiak és őuralom)

Au mai vorbit Sándor János, fișpan, protopretorul Boér și Vlasi.

Cel dintău a lăudat solitudinea (? Ungurilor din comitat față cu Românii.

Îndrăneț om!

Parcă lumea n'ar ști despre *vandalismul dela Turda*.

acasă. Cugeta că de acolo va fi mai aproape de Paulina.

Încă în ziua când ea plecase ti scris o epistolă.

I-a scris, mult, mult, i-a scris că o iubește . . .

Și când îi adresa plicul, când scrisese numele ei — Paulina, se simțea fericit, pieptul i-se înălța și fața-i strălucia de fericire.

Lipi plicul, se uită lung la adresă, apoi se duse la poștă.

Puse epistola în cutia de pe zid, și stătu lung înaintea ei, parcă voia să o scoată earăși. I-se părea ca-și-cum s'ar simți rău, dacă nu poate să privească dragălașul ei nume.

Pe drum către casă numai la ea se cugeta. Cum s'ar plimba împreună pe cărările strălate. El i-ar rupe trandafiri și ea i-ar pune în păr.

Ce frumos i-se șede cu trandafiri în păr. La ea, și numai la ea se cugeta . . . Și a simțit că o iubește. Începu să înțeleagă de ce când se uita la ochii ei frumoși, sângele i-se suia în cap și un curent electric îi trecea prin trup când o prindea de mână.!

Erau buni amici.

Lungă olaltă ședeau în școală, împreună se plimbau, împreună făceau la poezii și-și țeseau *visurile* împreună.

El își povestea *tainelile*. De iubirea lui, de *ea* ti povestea mereu

Prigoniri în provincie.

Din ținutul Reghinului.

Așa se vede, persecuțiile și terorizările guvernului maghiar exercitate prin organele sale subalterne nu o s'ei mai aibă capăt.

Nici din casă nu mai putem eși, fără de a nu fi urmăriți și controlați de gendarmii atotputernicului Hieronymi.

Dovadă e cazul următor:

Teologul absolut Ioan Scridon mergend Mercuri în 11. c. din comuna Hodac, către orașelul Gurghiu, în cale spre marea sa surprindere, se trezește cu 2 gendarmi înarmați din creștet până în tălpi, care la momentul îl opresc și îl îndrumă să meargă sau în Gurghiu la „csendőrségi laktanya” sau să se reințoarcă în comuna Hodac, de unde a pornit. Față cu această volnicie ne mai auzită, tînărul Scridon a protestat energic și a cerut să i-se arete ordinul, pe baza căruia el este oprit în drum, și batjocorit de acești barbari fără de seamăn. La ceea-ce i-a răspuns gendarmul în „limba statului” cu terminii cei mai laconici, arătând pe penele de cecoș, că aceste sînt ordinul mai înalt. Vezend că nu are cu cine sta de vorbă, a trebuit să cedeze forței și s'a reințors în comuna Hodac.

Aici a fost citat de gendarmi în locuința lor, — care grație celor mai mari este școala gr.-or. română, — și a fost supus unui interogator aspru, care a durat aproape 2 ore, dela 8—10 seara. I-s'au pus multe întrebări fără de nici o legătură și sens, ca d. e.: „Când ai fost în urmă acasă? Ținut-ai adunări înainte de procesul Memorandului? Drept e că ai oprit jocul din sat și ai chemat feciorii la adunări? Cine a aderat din satul d-voastre, cine a scris-o și cine a dus-o la Cluj?” La toate acestea întrebări tînărul Scridon i-a răspuns: „Că n'am ținut nici o adunare, nu am oprit nici un joc, aderat din satul meu (Șerbeni) tatăl meu a făcut-o, eu nu am scris-o, ci am scris alta, care s'a făcut în Hodac.”

Terminându-se interogatorul acesta, i-s'a spus, că nu-i este permis să rămână în sat, ci să se depărteze, căci la casă contrar îl vor escorta și că mai mulți de 5 inși nu-i iertat să se adune la un loc.

Teate acestea din simplul motiv, că așa au voit Măriile Lor . . . gendarmii.

Joi dimineața, încă nu se luminase bine de ziua, și unul dintre gendarmii care locuiesc în comuna Hodac se prezentează în casa dlui preot A. Těrnovean, unde dormise tînărul Scridon peste noapte, și întrebă de doamna proteasă, care numai singură era sculată, că unde e dl Scridon, că are să se prezenteze înaintea d-lor în școala gr.-or., la ceea-ce d-na proteasă le răspunde într'un ton energic: „Aici e, nu e fugat”. Peste câțva timp numitul tînăr se prezentează earăși înaintea gendarmilor, unde i-s'au repetat întrebările de mai sus și i-s'au pus și altele noue, care aseauă le-au fost uitate, că fost-ai la Cluj? Când ai plecat, când te-ai întors și pe ai cui bani ai călătorit? La ceea-ce numitul tînăr i-a răspuns energic și hotărît, că „da, am fost la Cluj pe banii mei proprii”. Atunci gendarmul iute i-a reflectat: „Nu e drept, că nu pe banii d-tale, fără știu eu . . .” și punându-și degetul pe frunte a halucinat câteva minute fără a pute scoate din creierii sei stricați isvorul acela nesecat de bani, din care își închipuiesc ei că i-s'au acoperit Românii speșele lor de călătorie la Cluj.

Terminându-se și acest interogator a fost demis, după-ce i-s'a luat promisiunea, că le

. . . timpuri într-adevăr fericite. Am putut-o vedea față în față, puteam să-i aud risul ei dragălaș și puteam să privesc în ochii ei . . . care sînt atât de frumoși. Îi despletisem pērul și căzându-i buclele aurii pe umeri, atât era de încântătoare . . . cu numele ei pe buze adurmiam. . .

Și apoi cetiau împreună poeziile lui. Le cetiau lung și adese, și oftau împreună sub salcia tristă. Cele mai multe erau „Otră Ea.”

Își scoase ziarul pe furis și oftând a scris: „Primul meu amor”.

Prietene erau.

Tot împreună îi vedeai. Lungă olaltă ședeau în școală, împreună se plimbau și-și făceau *planurile* împreună.

Ea își povestea *secretulele*. De epistolele lui, de *el* și povestea mereu.

. . . „mă iubește, mi-a spus și uite mi-a scris. Ne plimbam împreună pe cărările strălate și mi-a rupt trandafiri. M'a prins de mijloc, îmi sărută fața mult . . . și eu l'am ris . . .”

Și-apoi cetiau împreună epistolele lui. Le cetiau lung și adese și *visurile* împreună sub teiul înflorit.

Și scoase ziarul pe furis și rîzend a scris: „Prima aventură” . . .

Gherla, 7 Iunie 1894.

Ioan Dolean.

va prezenta numele tuturor acelor. care au subscris aderența dusă la Cluj.

Tot în aceea zi, adevă Joi, au fost interogați mai mulți preoți din Valea-Gurghiuului de către gendarmi, tot în cestinea aderențelor duse la Cluj, între care și dl Alexandru Těrnovean, preot gr.-cat. în Hodac, care cu o bărbăție și curajiu demn de un preot român li-a spus franc și rezolut, că dînsul a compus aderența cu mai mulți inși, că dînsul a dus-o la Cluj și că ia asupra sa toată responsabilitatea. Au mai fost interogați și dl Zaharie Lup, preot gr.-or. în Hodac, și alții, și cu acestea s'au terminat comedia, care a revoltat toată suflarea românească din ținutul nostru.

Așteptăm cu curiozitate, că ce o s'ei mai fie și din aceasta! B. . .

CRONICĂ

Discursul dlui Dr. Ghiță Popp, ținut în Lipsca în localitățile Schulverein-ului și discutia asupra cauzei noastre este raportată și ziarului „Allgemeine Zeitung” din München (22 Iulie 1894).

Perchisițiunea domiciliară în Poiana. Cu privire la perchisițiunea domiciliară din Poiana primim de acolo următoarele: Marți în 5/17 Iulie a. c. am avut ocaziunea a ne mai convinge încă odată despre adevărul — că: *parturiant montes nascitur ridiculus mus* — Anumit în ziua sus numită dl Gödri Sándor, procurorul tribunalului din Sibiu și un notar al aceluiași tribunal a sosit în această comună, altcum foarte liniștită, și a făcut perchisițiune domiciliară la cel mai păcnic locuitor al acestei comune domnul Adam Micu, adjunct notarial aici. Resultatul a fost tocmai după cum zisei: *parturiant montes . . .* Și în cazul acesta ne-am convins pe deplin, că în tot lucrul este o mărsavă denunciațiune, care se va constata mai târziu. Ceea-ce ne doare mai rău este, că denunțantul sau denunciații sînt Români, pe care la timpul seu îi vom arăta lumii ca lăpădături ai neamului nostru. Un lucru din toată afacerea este constatată, că Maghiarii și prin urmare guvernul se teme și de umbră. În scurt: Toată perchisițiunea s'a redus la nimica, și dl Gödri et consortes au făcut numai o parte de munte — fără ca oficioș să fie aflat ceea-ce au dorit. Și nici nu va afla nimica când are de a face cu Românii, care sînt element de ordine și de civilizațiune, când are de a face cu un popor, care sigur cu 100 de ani s'au născut înaintea Maghiarilor. m.

Românii din Mihăș și Hieronymi. Din Mihăș primim următoarele: În 22 i. c. a trecut și pe la stațiunea noastră Mihășul-de-Câmpie ministrul Hieronymi. Toate comunitățile din giurul acestei stațiuni s'au purtat foarte bine, că nu s'au prezentat nimenea la primirea ministrului, numai comuna Mihăș s'a purtat rău. Pe când sosește ministrul feciorii și fetele din Mihăș cu muzicantii cu tot, și mai mulți oameni erau cu toții la gară și jucau acolo. Și oare cine i-au adus pe acestia? Notarul Inceze, subnotarul Balog și cu judele Gregoriu Baldean, care e unul dintre cei rățăcâți. Acești corifei au umblat încă cu două zile înainte de sosirea timpului, din casă în casă, spunându-le oamenilor, că dacă nu vor eși să întimpline pe ministrul la stațiune cu strigăte de „eljen”, atunci sigur, că vor fi persecutați, nu vor mai ave omenie la nimenea și nu vor mai căpăta loc să lucre nici în parte nici pe bani, nici cum. Cu toate-că Românii s'au întors să meargă înapoi, zicend că ce vor căuta ei acolo la stațiune. Dacă vine Lucaci mergem bucurosi. Atunci li-s'a răspuns, că de nu vor merge la stațiune, nu vor mai pute să joace nicio-dată, și nu le va mai fi iertat să umble seara pe strade, că pe toți îi vor lega cu gendarmii. Apoi s'au dus, dar rău le părea, că pentru-ce au mers. Atăta a fost numai frumos, că am văzut mai multe braue naționale, ce la noi în Câmpie sînt cam rari. Românii au fost instruați să strige „eljen” și li-s'a dat semnul, dar toți au tăcut. De cumva i-ar fi forțat mai tare să strige eljen, toți erau gata să strige în loc de „eljen” „să trăiască Lucaci”. Martorul.

Un despărțământ nou al Asociațiunii s'a constituit la Seliște, în Dumineca trecută. Delegatul comitetului central, dl Partenie Cosma, a reușit prin atitudine sa să îndepărteze dela acest act o mare parte din inteligența locului, care i-a declarat că nu ar pute să intre decât cu rezerve în societatea aceasta. Tot poporul și meseriașii prezenți au părăsit sala, zicend că acolo unde nu se permite discuțiua, nu e adunare de popor. Despărțământul s'a constituit deci numai cu funcționarii comunali. O nouă probă s'a dat că unde trimiți o mână nenorocită, nu se face treabă. *

Petreceri de vară. Tinerimea română de pe Arieș, Murș și Těrnave invită întreg publicul român la petrecerea de vară ce se va ține în 1 August st. n. în Murș-Uioara în localitatea „Liget”. Deci acei stim. domni, doamne și d-șoare, care n'au primit invitări speciale, prin aceasta să se considere de invitați. Sperăm că petrecerea, care fiind *prima petrecere românească în acest oraș*, va fi cercetată de un public cât se poate de numeros. Preotul intrării de persoană 50 cr., de familie 1 fl. 20 cr. Venitul curat este destinat pentru ajutorarea unor studenți. Într-o pauză tinerimea se va îngrijii de a distrage publicul. La casă când frunțașii poporului român nu vor fi liberi, jocul se sistează. Murș-Uioara, 22 Iulie 1894. În numele comitetului arangiator: Petru Iacobescu, paroch, ca președinte, George Sabo, propr., ca vice-

președinte, Petru Moldovan, paroch, ca cassar Iuliu Muntean, propr., ca controlor, Nicolau Botan, Ilariu R. Banciu, Iuliu Suciu, teologi absolvenți, Emil Pop, Iacob Pop, Petru Cristea, Stefan Mariș, Teofil Crișan, teologi gr.-cat., Iustin Pop, Ioan Roșca, studenți abs., Victor Fodor, stud., Ioan Chirilă.

— Petrecere de vară se va arangia în Vețel, sub protectoratul dlui pretor Ludovic Csulay, la 29 Iulie a. c. în favorul bibliotecii tinerimii studioase a școlii centrale grăniță-rești din loc. Începutul la 4^{1/2} ore după amezii. Prețul de intrare: de persoană 60 cr., de familie 1 fl. 20 cr. Suprasolviri se primesc cu mulțumită și se vor cuta pe cale ziaristică. Va cânta muzica I. a lui Louis Bani din Deva. Costul se va servi prin hotelierul „Redoute” din Deva. Timp nefavorabil nu împedecă petrecerea.

Examen. Ni-se scrie din Simleu-Silvaniei, că la 1 Iulie s'a ținut acolo examenul la școala de fete a „Reuniunii femeilor române sălăgene”. Succesul examenului a fost dintre cele mai bune. Răspunsurile clare și precise ale elevelor au satisfăcut întreg publicul care a asistat la examen.

Examele școlare în tractul protopresbiteral al Eriului. Despre examenele școlare în tractul protopresbiteral al Eriului primim un raport, din care extragem următoarele:

În 21 Mai a. c. s'a ținut examenul în comuna Eria-Canaș, sub președintele dlui protopop Grigorie Pop. Resultatul examenului a fost îmbucurător. Școlarii au dovedit multă diligență.

— Tot în aceeași zi, după amezii, s'a ținut examenul la școala din Eriu-Minteuț. Resultatul a fost cam slabuț. Cu deosebire în limba română elevii au dovedit puțin succes.

— La 22 Mai, înainte de amezii s'a ținut examenul în comuna Eriu-Ghiroft. Resultatul nu a fost tocmai satisfăcător.

— La 23 Mai, înainte de amezii, s'a ținut examenul în comuna Chișfalău. Resultatul examenului a fost dintre cele mai bune. Școlarii au dat răspunsuri spre îndestularea tuturor.

— În aceeași zi după amezii, s'a ținut examenul în comuna Achis. Dintre școlarii au luat parte 8 copii și 7 copile, care au fost examinați și au dat răspunsurile cele mai îndestulitoare.

— La 24 Mai s'a ținut examenul în comuna Socacia. La examen au fost foarte puțini școlarii și aceia examinați fiind au dat răspunsuri foarte slabe.

— La 23 Mai, înainte de amezii, s'a ținut examenul în Eriu-Săncraiu. Dintre școlarii abia s'au aflat 5—6 din 70 obligați la școală. Resultatul examenului a fost slab.

— La 24 Mai, înainte de amezii, s'a ținut examenul în comuna Cig. Dintre școlarii au fost de față 15 și 9 școlărițe, care au fost examinați din acele studii, care inv. de acolo a fost apt de a le propune.

Italienii în Sudan. „Agenza Ștepani” anunță din Massauah: O deșeș din Cassala cu data de 18 c. anunță, că urmărirea dervişilor se continuă. Batalionul italian care urmărește pe dervişii a sosit în El-Fascher la Atbara. Semințiile Halenga și Halendoa aflătoare pe teritoriul dela Cassala s'au supus. Trupele italiene au găsit în Cassala mari proviziuni de cereale și munițiune. Acestea erau destinate pentru corpul Madhistilor, care are de gând să pornească în toamna viitoare la Kheren și Massauah fără a atinge Agordadul. Trupele italiene au dat peste numeroși Egipțieni și mulți sclavi, pe care i-au eliberat din lanțurile lor. Ținuta trupelor în timpul atacului și în decursul marșurilor ce au premers atacului a fost admirabilă. Efectul moral și material e însemnat. Italienii au avut o pierdere de 30 morți și 60 răniți. *

Proiect contra anarhiștilor. Camera din Paris discută proiectul în contra anarhiștilor. Dl Guesd'e, socialist, apră un contra-proiect, care tinde să desființeze legea dela 1893 asupra presei și a reveni la legea din 1881. Susține, că socialistii au combătut în totdeauna anarhia. Contra-proiectul este respins cu 394 voturi contra 82. Socialistii par să renunțe la obstrucțiune; ei nu au cerut scrutiniul la tribună. Dl Dumas susține un contra-proiect, rezervând juriului judecarea delictelor de provocațiune. Dl Dupuy combatte acest contra-proiect; el declară că legea nu visează nici presa nici vre-un partid politic oare-care; ci numai pe scriitorii, care provoacă la omor, la furt și la jaf și pe această sectă sōlbatecă care nu aparține nici unui partid. Dl Dupuy anunță, că el studiază reorganizarea politică, dar' aceasta ar fi nepunțicioasă fără legea cea nouă, care este necesară pentru a garanta siguranța națională. *

O faptă îngrozitoare. Se deșeșează din Odessa în satul Poljani I. Cazan o femeie se urcă după serviciul divin cu cei doi copii ai sei, un băiat de 7 ani și o fetiță de 3 ani în turul bisericii. Ajunsă sus, se desbracă atât pe sine cât și pe copii și aruncă jos din turn mai întâiu fetița și apoi băiatul. Ambii au rămas morți cu capetele sfărțiate. Acum voia să se arunce jos și femeia, dar' a fost împedecată la timp. Femeia aparține unei secte fanatică. *

Alexicii — jidovii. Ni-se scrie earăși că în adevăr soția dlui Alexici și calvină, dar' — a trecut la calvinism dela jidanism, numai foarte scurt timp (8 zile) înainte de a deveni soția lui Alexici. Nu e însă drept, că soțul seu e Dr. Vég, care e fiu lui Lustig din Solnoc, și pe care schimbarea numelui costat 50 cr.! Dl Alexici mai are o cură încreștinată, încolo cumnați și cumnatele Ovrei și Ovreice.

Literatură politică.

I.

Die Theorie des Anarchismus, de Dr. Rudolf Stammler, profesor în Halle. Berlin, ediția lui O. Häring 1894.

(Urmare din nr. 142 și fine.)

Max Stirner pornește din alt punct de vedere. El e vrășmașul ori-cărei autorități, vrășmaș al lui Dumnezeu, al legii morale, al ori-cărui obligământ de drept și puteri de stat. Cum s'ar deveni deci omul liber și se trăească totuși într-o comunitate ordonată? Acesta este problemul.

Stirner își lămurește mai întâiu situația față de liberalismul politic și social; primul ne oferă numai unele libertăți, în al doilea nu va înceta exploatarea. Liberalismul are nuanțe, moderat, radical etc. pentru-că el întreabă: „Cât de liber s'ar fie omul?” El are un dușman în individ, care e egoist, și al cărui egoism nu se poate strîpi.

Există așadar un ideal de om, dela care Stirner vrea să abstragă, ca neexistent, ne-real. El definește bine firea omului, care e ne-om. „Mie, egoistului, nu-mi zace la inimă binele acestei „societăți omenesci”; eu nu-i jertfesc nimic, eu o utilizez numai; dar pentru a o pute folosi pe deplin, o prefac în proprietatea mea și ființa mea adevă a nimicească și pun în locul ei o reuniune de egoiști. Ce s'ar fie apoi? Încețează ori-ce vieță socială, ori-ce înfrățire? Ca-și-cum nu totdeauna unul va căuta pe celalalt pentru-că are lipsă de el! Deosebirea este că atunci se va unii individ cu individ, pe când mai înainte era legat.

Stirner e empirist. El cunoaște oameni nu la idea omenimii. El trage deci consecuențele extreme ale empirismului crud aplicat la viața socială.

Anarchismul lui Stirner ar stabili o ordine socială întemeiată numai pe reguli convenționale, pe care le-ar recunoaște oameni intrunși de bunăvoie în grupe mici. Anarchia nu ar fi așadar o lipsă de ori-și-ce ordine.

Anarchismul, care începu a întemeia de acum vr'o 30 ani mișcarea anarchistă modernă nu se razimă prea mult pe Proudhon și Stirner.

Curențele de azi sînt:

1. Anarchismul comunist, care pretinde frățietatea și libertatea nețermurită și deplină egalitate. El nu admite guvern, ci numai organizări libere ale producțiilor. Proprietate privată nu există. Toți au egal drept la satisfacția liberă a trebuințelor. Direcția aceasta are mai mulți aderenți. Bakunin, Krapotkin îi aparțin ei. Anarhiștii francezi și în general romanicii asemenea. Direcția aceasta opune puterii statului puterea sa și produce faptele ce îngrozesc lumea.

2. Anarchismul individual este în minoritate. Tucker și Mackay sînt liberalii ce-l reprezintă. Ei nu sînt aderenți ai propagandei prin fapte; ei sînt că ultima „proție universală a omenimii” va fi socialismul, după a cărui dizolvare, lumea se va organiza după reguli convenționale în asociații libere.

Capitolul final al meritoasei cărți a profesorului Stammler face apoi o critică a principiilor anarchiste, aruncând o lumină clară asupra acestuia. O recomandăm deci tuturor celor ce voesc să cunoască din toate punctele de vedere această apariție a vieții noastre moderne.

VARIETĂȚI.

(Despre Abdel-Aziz), tinerul Sultan al Marocului, foile spaniole povestesc următoarea anecdotă: Abdel-Aziz e un bărbat instruit în științe și literatură, vorbește mai multe limbi și e în același timp și un bărbat de spirit, de un spirit pătrunzător și fin orientat. Acum un an Abdel-Aziz a luat parte la o vîntătoare. La întoarcerea dela vîntătoare veni vorba de politică. Un principe maur zise cătră principele, arînd în depărtare cătră Sud, peste granițele Marocului: „Acolo mai e țeară, multă țeară, ce nu aparține nimerei.” „Aș, asta nu o cred”, răspuse Abdel-Aziz ironic, „această țeară multă aparține de sigur reginei Angliei.”

Pentru multele semne de dragoste, de care ne-am făcut părtași din tristul incident al răposării soțului, fiului, fratelui și ginereului nostru Sabiu P. Barciuanu, pentru care nu ne-a fost cu puțință a răspunde în particular, ne luăm voe a aduce pe această cale tuturor prietenilor, cunoscuților și îndeosebi „Reuniunii pompierilor din Rășinari”, aduc simțita noastră mulțumită.

Rășinari și Pilul-mare, 12/24 Iulie 1894.

Familie Barciuanu și Serb.

Din public.*)

Convocare.

Onorații membri ai „Asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, precum și inteligența și poporul român din cercurile pretoriale ale Hațegului, Puiului și Petroșeniului, sînt rugați a lua parte la adunarea generală a despărțământului, ce se va ține Duminecă la 17/29 Iulie 10 ore a. m. în comuna Băești.

Obiectele adunării vor fi: raportul casarului; primire de membri noi; încasarea de taxe; alegere de delegați pentru adunarea generală din Sebeșul-săsesc și alte eventuale propuneri.

Hațeg, 6/18 Iulie 1894.

Ioane Ianza, director al despărț.

N. Trimbișoniu, secretar.

Convocare.

Adunarea generală a despărțământului al XXVI-lea al „Asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” se va ține la 9 August a. c. n. la 3 ore p. m. în școala gr.-cat. din Reghinul-săsesc, la care este invitată inteligența și poporul din acest despărțământ precum și toți acei domni care se interesează de prosperarea aceleia.

Programa se va vedea în ziua ședinței.

Din ședința comitetului despărțământului al XXVI-lea, ținută în Reghin la 15 Iulie n. c.

P. Barbu, director.

P. Uilăcan, cassar.

S. Barbu, secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunsurile.

Posta redacției.

Unui domn: Vă publicăm din „Dedicație” numai două versuri și jumătate:

Îți aduci aminte dragă, fetișoară,
De acele zile când noi ne iubiam
D'acele epistole, ...

Încercați cu prosa!

Dlui N. Bozga, București. „Foaia Poporului” apare regulat și noi o trimitem regulat abonentilor noștri din România.

MAI NOU.

DI Patriciu Barbu a primit azi ordin să se prezente Joi în 26 Iunie n. la procuratura regească din Cluj, spre a-și începe osânda în temnița din Vaț.

Ministrul Hieronymi în Sibiu.

Ministrul Hieronymi a suferit și aici un fiasco complet. Românii, ca pretutindenea, s'au abținut cu totul dela ori-ce primire. Întimpinare li-au făcut numai „oficioșii”. Ministrul a sosit aici la orele 4 d. a. cu tren separat. La gară a fost întâmpinat de cătră căpeteniile autorităților civile în frunte cu vicecomitele Gustav Reissenberger. În numele comitatului ministrul a fost binevenat de cătră vicecomitele printr'un discurs rostit în limba maghiară. Ministrul răspunde mulțumind de primirea călduroasă ce li-se face.

În numele orașului Sibiu ministrul a fost salutat de cătră senatorul Sigerus în limba germană. Ministrul răspunde tot în limba germană, mulțumind pentru ovățiile ce li-se fac.

Ministrul a descins în casa comitatului. După o pauză scurtă urmă primirea deputațiilor. Mai întâiu a fost primit episcopul evangelic Müller. Ministrul primi apoi deputațiunea presbiteriului evangelic, deputațiunea bisericii rom.-cat., a celei reformate, a confesiunii israelite, deputațiunea autorităților administrative, conduse de vicecomitele, apoi a funcționarilor dela tribunal și în sfîrșit deputațiunea casinei maghiare din loc și a magistratului din Ocna-Sibiului.

Pe la orele 6 ministrul a vizitat institutul alienaților și — apoi casa comitatului. La orele 8 s'a dat un banchet în locuința comitelui-suprem, la care au participat căpeteniile autorităților militare și civile precum și alte notabilități. Dintre Români au participat singur metropolitul Miron Román și directorul Albeinei Parteni Cosma.

În decursul banchetului s'au ridicat mai multe toast. Episcopul ev. Dr. Fr. Müller rosti un toast în limba germană pentru ministrul. Ministrul ridică un toast în limba maghiară pentru metropolitul Miron și altul pentru comandantul de corp Galgozcy, la care acesta răspunde mulțumind în limba germană. Metropolitul Miron mulțumii în limba maghiară ministrului pentru distincțiune (!) exprimându-și dorința ca Dumnezeu să-l țină și să-l ajute ca să-și poată duce în deplinie cu succes intențiunile sale nobile.

Pe la 10 ore seara banchetul se termină și câteva minute după aceea ministrul părăsi orașul.

Bibliografie.

- La librăria „Institutului Tipografic” din Sibiu se află următoarele cărți:
Memorial, Arhiep. și Metropolitul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea fi. 1.30
Bate la ușă, de Carmen Sylva fi. 1.10
Domenich Pablo, de Carmen Sylva — 23
Povestile Bănatului, de Căntana — 30
Trăvnițe, 100 piese Slovește. Volum. I și II. à 1 fl. 50 cr. — 3.
Izvoade, de Demetrescu — 4.40
Homo-Sum, roman de Ebers — 1.
Literatura popor. română, de Gaster — 2.75
Studii Critice, de Ghera. Vol. I și II. à 2 fl. 20 cr. — 4.40
Să auzim, toast — 25
Memorii din timpul răsboiului, de Georgescu — 88
365 Anecdote și glume, de Gheja — 1.0
Poesii, de Nicolae Iargă — 1.10
Lascar Vioreșcu, o icoană a Moldovei din 1851, de Kotzebe Din Moldova, schițe de Kotzebe — 1.10
Floarea din Firenze, de Livescu — 55
Cersitorul, dramă în 2 acte de Livescu — 55
Poesii, de Macedonski — 2.20
Elemente ungereste în limba română, de Măndrescu — 1.50
Doina, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu — 23
Critice 1867—1892, de Maioreșcu. Vol. I și II. à 2 fl. 20 cr. — 4.40
Introducere la psihofizică, de Mihailescu — 1.90
Poesii, de Veronica Miclă — 1.65
Higiiena română, de Dr. Leo Murășianu — 1.
Căpii de pe natură, de Negruzzi — 1.65
Poesii, de Negruzzi — 1.10
Teatru, de Negruzzi. 3 Vol. — 8.25
Pui de lei, de Nenițescu — 1.10
Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou, de Dr. Iuliu Olariu — 2.50
Scrisorile părinților apostoleşti, de Dr. Iuliu Olariu — 75
Ode, Epode, Carmen Saeculare, de Ollanescu — 3.30
Merinde dela școală, de Popa — 60
Despre influența împregiurării, de Panaite Zosin — 55
Trandafiri și vioarele, de Pop-Reteganul — 60
Starostele, de Pop Reteganul — 25
Povestiri, alese și întocmite de Petra Petrescu — 75

În editura librăriei E. Zeidner din Brașov au apărut:

Ioan Maxim: „Gramatica elementară a limbii germane” cu deprinderi de tradus germane și române vîrte printre reguli și cu vocabulele trebuincioase la acestea. Prelucrată din manuscris și întocmită pentru școalele medii și civile, precum și pentru usul privat de Nicolau Pilția, profesor la gimnasiul român gr.-or. din Brașov.

„Geografia Ungariei” și elemente de geografia generală pentru școalele poporale. De dl Nicolau Pop, conector, profesor și asesor consistorial, revizută și îndreptată mai ales cu privire la datele statistice de Nicolau Pilția, profesor la gimnasiul român gr.-or. din Brașov. Edițiunea a șaptea. (Cu harta Ungariei.)

„Aritmetică” pentru școalele poporale. De F. E. Lurtz. Tradusă de un învățator, după a 9-a ediție germană. Anul I și II. de școală. Numerii dela 1—10, 10—20 și 20—100.

A apărut:

Rolul și drepturile Românilor transcarpatini. „Cestiunea națională”. De B. De la vrancea. Discurs pronunțat în intrunirea publică din Ploiești, la 19 Decembrie 8193. București. Tipografia „Voinea Națională”. Strada Băcâni, 5 (Hotel Kiriazii.)

Călimdarul zilei.

13/25 Iulie 1894

Inlian: Sob. Ach Gavril. Gregorian: Iacob Ap. Sonorele: răsare 4.17 apune 7.47 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 24 Iulie n. 11 oare dimineața

Table with 4 columns: Presiunea atmosf. în mm., Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vîntului. Row 1: 785.6, +0.6, +21.0, +29.4 +17.3, SO.

Din țeară 19 Iulie n. 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiunea atmosf. în mm., Temperatura Celsius, Vîntul direcția și tăria. Rows: Budapesta, Sătmăr, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Economic.

Recolta în România. Cu privire la recolta sîmînturilor în România cetim în „Gazeta Sîmînturilor” următoarele: În Muntenia, ca și în Moldova, o sumă imensă de holde de grâu au fost cosite, transformate în locuri de pășune și chiar abandonate; și toate din cauza micimei lor sau a proporțiunii prea mari de mălură.

Fără îndoială că în acest an România mai nu va avea grâu de bună calitate pentru export, deoarece-aceste rarități var servii în țeară pentru sîmîntă, cele șiștave, înegrite de mălură și mălurate predominant.

Orzurile și mai ales ovșurile d'asemenea nu sînt bune. Secările, însă, vor da recolte mai mari și mai bune.

Porumburile, în general, sînt rele. În unele regiuni din Muntenia sînt cu totul compromise de secetă, ear' în celelalte se vor mai îndrepta dacă ploile vor sosi curînd. Și în Moldova multe porumburi nu promt bune recolte, neputîndu-se prăsi la timp, din cauza recelei, multelor și deselor ploii; căci în acest ciudat an ploile precum au fost mult dorite prin unele regiuni din Muntenia, peată au adus neajunsuri prin Moldova.

Prețurile cerealelor continua d'a fi scăzute; probabil că ele vor fi și mai mici când vor sosi în scheli măluritele și șiștavele producțiuni ale acestui an.

În schimb toți prevéd foarte mari prețuri la grânele de calitate superioară și se vor vinde mai numai pentru sîmîntă.

Agricultorii prevédători trebuie din vreme a-și angaja asemenea cereale pe câtă vreme nu vor lua drumul exportului sau nu se vor vinde.

Crisele comerciale și bănești nu vor pute constitui scuze agricultorilor rutinari că nici în acest an nuși vor sîmîna grâne nemălurate, sănătoase, curate și de soi.

Din fericire, Banca agricolă s'a constituit și în curînd își va începe operațiile ei.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 5 Iulie v. 1894.

N. V. Perlea lui I. Millas & Fiu., grâu 1380 hect. 7.17 lei. P. D. Vanvuri lui M. Weesler, grâu 9700 hect. 6.60 lei. Zamfirescu lui M. Weesler, porumb 5250 hect. 6 lei. Chrisoveloni fr. lui I. Hirsch, porumb 7000 hect. 6.45 lei. S. Einsteinsten lui I. Millas & Fiu grâu 1300 hect. 6.90 lei.

Cerealele sosite.

Pe apă: Grâu 6000 hect., porumb 15000 hect. Pe uscat: Grau 520 hect., porumb 520 hect.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 84 Iulie n. Grâu frumos 76 până 80 chilo fl. 5.50 până 6.20, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.5 până 4.80, seacă 70 până 74 chilo fl. 3.10 până 3.6, orz 62 până 68 chilo fl. — până —, ovșe 42 până 48 chilo fl. 3.— până 3.50 cucerus 70 până 74 chilo fl. 3.80 până 4.4, mlaia 73 până 82 chilo fl. 4.— până 4.50, cartof 69 până 70 chilo fl. 1.20 până 1.30, sîmîntă de cănepă 48 până 50 chilo fl. 4.50 până 5.—, mazăre 76 până 80 chilo fl. 4.50 până 5.50, linte 78 până 82 chilo fl. 9.— până 10 faole 76 până 80 chilo fl. 4.— până 4.50, păs. de grâu 100 chilo fl. 15.— până 15.20, făină nr. — fl. 14.8) făină nr. — fl. 13.60, făină nr. 3 — fl. 10.60 slănină 100 chilo fl. 54.— până 56.—, unsoare 40 porc fl. 56.— până 58, sebu brut 100 chilo fl. 22.— până 24.—, sebu de lumini fl. 33.— până fl. 34.—, lumină turinate de sebu fl. 38.— până fl. 40.—, săpun fl. 20 până 30.—, fân 100 chilo fl. 1.40 până 1.50, cănepă fl. 35.— până 37.—, lemne de foc uscate m. cub fl. 3.— până 3.25, spirt p. 100 L. % 55.— până 57 cr., carnea de vită chilo 54 cr. până 62, carnea de vițel 48 până 52 cr., carnea de porc 44 până 48 cr. carnea de berbec — 26 până 28 cr., onă 10 cu 17 ăni 20 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 21 Iulie n. s'au notat: ungeruși bîtrâni grei 47 — cr. până 42 — cr. de mijloc 42 — cr. până 42 1/2 cr., ungeruși grei tineri 42 1/2 cr. până 43. cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., ușori 43 — cr. până 44.— cr. marfă țerănească grea 42.— cr. până 42 — cr. de mijloc 42.— cr. până 43.— cr., ușoară 42. cr. până 43.— cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbești grei 42.— cr. până 43.— cr., transito de mijloc 42 1/2 cr. până 43.— cr., transito ușori 41 1/2 cr. până 42 1/2 cr.

Dr. I. T. MERA

medic român

în Karlsbad, Marktplatz „Tempel”. [1831] 9—12

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 21 Iulie, n. 1894.

Table with multiple columns: Sîmîntă, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilo., etc. Rows include Grâu, Bîntănesc nou, Grâu dela Tisa, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 23 Iulie n. 1894.

Table with 3 columns: Hîrtie-monetă română, Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești. Values: Camp. 9.88, vînd. 9.90, 11.15, 11.20, 10.10, 10.18, 1.82, 1.32.

Bursa de Budapesta.

Din 21 Iulie n. 1894.

Table with 4 columns: Renta de aur ung., de aur ung., unger. val. cor., Impurmulul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de Viena.

Din 1 Iulie 1894.

Table with 4 columns: Renta de aur ung., de aur ung., unger. val. cor., Impurmulul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de București.

Table with 4 columns: Din 2 Iulie v. — 4 ore p. m. Cassa, Renta rom. per 1875 5%, Română amort. 5%, Oblig. de stat C. F. R. 6%, Renta rom. (Rur. conv.) 6%, etc.

Redactor responsabil: Alexandru Dorcea. Proprietar și editor: T. Liviu Albiu.

Nr. 414/1894.

[1690] 3-3

Concurs.

La școalele centrale ale foștilor grănițeri din regimentul român I., cu începutul anului școlar 1894/5, sînt de ocupat următoarele posturi învățătoresți și anume:

I. În comitatul Făgărașului:

- 1. Postul de învățătoareasă din Voila, cu salariu de 300 fl., cuartir și lemne de foc.
2. Postul de învățător-dirigent din Mărgineani, cu salariu de 300 fl., cuartir și lemne de foc.

II. În comitatul Sibiului:

- 3. Postul de învățător-adjunct din Orlat cu salariu de 277 fl., apoi rețut pentru cuartir și lemne de foc.
4. Postul de învățătoareasă din Fina, cu salariu de 200 fl., cuartir și lemne de foc.
5. Postul de învățător-secundar din Fina, cu salariu de 200 fl., cuartir și lemne de foc.

Reflectanții sîr și trimită suplicile instruite cu toate documentele prescise de lege și special cu diploma de calificățiune pînă în 5 August st. n. a. e. la Comitetul administrativ de fondul și școalele centrale a foștilor grănițeri din regimentul român I.

Sibiu, în 17 Iulie 1894.

Concurs.

Devenind vacant postul de cassar la institutul de credit și economii „Arieșana” din Turda, prin aceasta se scrie concurs cu termenul pînă la 15 Septembrie a. c.

Salariul e fl. 500 solvinzi în rate lunare anticipative, drept la tantiema oficialilor și la fondul de pensiuine.

Concurenții au a-și instrua cererile cu documente despre calificațiunile ce le posed.

Cei-ce vor documenta că au mai servit ca cassari sau chiar și ca alții de oficiali la vre-un institut de bani ori ca cassar la alte institute vor fi preferiți.

Afară de aceea au a depune o cauțiune în număr și sau hărți de valoare corăspunzătoare salariului anual.

Noul cassar se va alege provisor pe un an.

Cererile intrate după termenul sus indicat nu se vor lua în considerare.

Turda, 19 Iulie 1894.

[1700] 3-3

Direcțiunea.

Doi tineri români un sodal și un învățacel

se primesc momentan în prăvălia de mărfuri mixte a subscrisului.

Zam, comitatul Hunedoarei.

Alexandru Petrovici, comerciant,

[1723] 1-3

AVIS!

În Teiuș este de închiriat o localitate pentru prăvălie.

Condițiuni favorabile. Dar' numai unui Român se dă.

Se poate înțelege cu proprietarul.

S. Rothenstein, în Teiuș.

[1729] 1-3

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărățnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoțca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărățnic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Soăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăit. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusciu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Raci de masă cea mai excelentă specie nobilă prinși zilnic proaspeți, trimite pe lângă garanție că sosesc vii, în corbe postale, franco și scutiți de vamă, [1718] 1-1 cu ramburs. 110 buc. pentru supă a . fl. 2.75 80 mijlocii a . . . 3.25 60 mari cu 2 furcu. lițe groase a . . . 3.90 40 solo mari a . . . 5.- 32 solo foarte mari, foarte frumoși . . . 5.50 Freudmann & Comp. Stanislau nr. 325 (Austria).

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1894.

Table with multiple columns showing train schedules for routes: Budapesta-Predeal, Budapesta, gara de vest-Rușava-Vercerova, Copșa-mioă-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Cuערdea-Oșorheiu-Regh.-săs., Ghiriș-Turda, Sighișoara-Olorheiu, Simeria (Piski)-Petroșeni-Lupeni, Simeria (Piski)-Hunedoara, Brașov-Zernesoi, Brașov-Chezd-Oșorheiu, Arad-Timișoara, Murăș-Ludos-Bistrița, Careii-mari-Zelău.